

indvende derimod, troer jeg ikke, at der fra min Side behøves nogen lang Motivering deraf. Saaledes som § 9 er affattet, ville Kjøbstæderne paa Bornholm komme til at bidrage den ene Trediedeel af de Udgifter, som udfordres til Reiser for de Medlemmer, som vælges af Amtsraadet for Landets Vedkommende. Det er for at stille Kjøbstæderne der paa samme Fod som i det øvrige Land, for at de ikke skulle lide under dette Fællesskab, som nu indtræder imellem Kjøbstæderne og Landet i dette Forhold, at Forslaget er stillet. Ved Forslagets Affattelse gik jeg ud fra, at der aldrig kunde være Tale om Reiseudgifter til de Medlemmer, som vælges af Kjøbstæderne; thi Kjøbstaden vil jo vistnok altid blive Stedet, hvor Forligscommissionen holdes. — Imidlertid erfarede jeg, at den høitærede Justitsminister dog havde nogen Betænkelighed i saa Henseende, og det er Grunden til, at jeg senere har tilladt mig at foreslaae en Forandring i den oprindelige Affattelse af Forslaget, hvilken Forandring foreligger i det Underændringsforslag, jeg har stillet paa Bladet Nr. 74. Forøvrigt afviger mit Forslag fra det, der er bestemt i sidste Punktum i § 9, deri, at alle Udgifter, der vedkomme Forligsvæsenet paa Bornholm, exclusive Reiseomkostninger, uden videre skulle afholdes af Amtsrepartitionsfondet, istedetfor at det udenfor Bornholm bliver fordeelt lige mellem Kjøbstad og Land, hvor disse have Forligscommissioner tilfælles. Jeg holder for, at det af mig foreslaaede vil være det Rigtigste. Bidraget til Amtsfondet ydes jo paa Bornholm nærmest efter Folketallet; Kjøbstædernes Befolkning forholder sig til Landets som 1—2 og Kjøbstæderne svare Bidrag til Amtsrepartitionsfondet efter dette Forhold. Paa den anden Maade er det sandsynligt, at et Misforhold i nogle Districter vil komme tilstede i Henseende til Udredelsen af disse Udgifter, idet i et District Landet, i et andet Kjøbstaden kunde have en aldeles overveiende Befolkning. Jeg havde oprindeligt tænkt mig at foreslaae Forandringen i denne Retning overført som almindelig Regel paa det hele Land, hvilket kunde opnaaes derved, at man lod Ordet „lige“ gaae ud i sidste Punktum af § 9, og tilføiede i Slutningen Ordene:

„efter Folketallet“. Imidlertid opgav jeg dette og fandt det rigtigst at holde mig alene til Bornholm, og jeg nævner blot dette her for det Tilfælde, at det ærede Udvalg skulde finde sig foranlediget til at tage dette Spørgsmaal under Overveielse mellem 2den og 3de Behandling. — Det er min Overbeviisning, at den af mig foreslaaede Tilføining til § 9 vil passe til de bornholmske Forhold, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale Samme til Vedtagelse af det høitærede Folkething.

Da Ingen mere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Fleertals Forslag til § 9, første Passus, at Ordene fra „valgt“ og til Enden udgaae, og i Stedet sættes:

„ved middelbare Valg af Sogneforstanderskaberne eller af Communalbestyrelsen.“ vedtoges eenstemmigt med 58 St.

2) J. F. Petersens Underændringsforslag til Sammes Forslag til § 9:

Istedetfor: „for de Medlemmer . . . Landet alene“.

sættes: „refunderes samme, deels af Kæmnerkassen, deels af Landet, i Overensstemmelse med den ovenfor givne Regel.“ vedtoges eenstemmigt med 62 St.

3) Sammes Forslag med den vedtagne Forandring til § 9, saalydende:

Efter sidste Punktum af § 9 tilføies følgende Passus:

„Paa Bornholm blive alle Udgifter vedkommende Forligsvæsenet at udrede af Amtsrepartitionsfondet, dog saaledes, at den Deel deraf, som angaaer Reisegodtgjørelser refunderes samme, deels af Kæmnerkassen, deels af Landet, i Overensstemmelse med den ovenfor givne Regel.“ vedtoges eenstemmigt med 62 St.

4) Lovforslagets § 9 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

De ifølge Lovgivningen Forligsmæglere